

sigt set af den største Betydning, at Staten er i Stand til at faa de bedst kvalificerede Folk ind i sin Tjeneste og at kunne beholde dem, som er egnede til denne. Derfor har Regeringen ogsaa ment, at det vilde være rigtigt at overvinde de naturlige finansielle Betænkeligheder, som knytter sig til dette Forslags Gennemførelse, og at søge Rigsdagens Tilslutning til en Reform som den, der nu foreligger Forslag om.«

Ved Lovforslagets 1. Behandling i Folketinget betegnede *H. C. Hansen* (S.) den foreslaaede Ordning som en tiltrængt og god Forbedring af Tjenestemændenes Lønforhold. Socialdemokratiet vilde i det kommende Udvalg medvirke til at finde en Løsning, der hurtigt kunde føres igennem og forhaabentlig enstemmigt. Hvad Børnetillæggene angik, beklagede han, at de skulde afvikles. Men da Tjenestemandsoorganisationerne ikke ønskede dem opretholdt, var der vel ikke andet at gøre end at tage dette til Efterretning, »selv om man synes, at Staten maatte have Lov til at anlægge en social Betragtningssmaaade over for Forsørgerne som den, der var kommet til Udtryk gennem Indførelse af Børnetillægget.« Spørgsmaalet om en Udbygning af Tillidsmandsinstitutionerne, et Spørgsmaal, som Lønningsskommissionen havde skubbet fra sig under Paaberaabelse af manglende Tid, var efter Talerens Opfattelse et meget vigtigt Anliggende, og han udtalte Haab om, at der inden længe vilde komme noget ud af Behandlingen af denne Sag. Med Hensyn til Aldersgrænsen vilde Socialdemokratiet stille Ændringsforslag, for saa vidt angaar Statsbanernes Tjenestemænd, idet en Forhøjelse af Afskedigelsesalderen ikke kunde gennemføres, uden at der blev gjort Æret mod Enkeltpersoner. Men bortset herfra fandt man det rigtigt at fastholde 70 Aars Grænsen, da det i den kommende Tid maatte blive Opgaven at bevare saa mange som muligt ved Arbejdet.

Arnth Jensen (V.) gav paa sit Partis Vegne Tilslutning til Lovforslaget, der efter hans Opfattelse var opbygget saaledes, at det tilstræbte at dele Sol og Vind lige, ikke blot under de herskende unormale Forhold, men ogsaa i mere normale Tider. Han mente dog, den Tid kunde komme, da det blev bydende nødvendigt at overveje, om den Beregning af Pristallet, der nu skal være gældende baade for Arbejderne og Tjenestemændene, ogsaa er brugbar i den Fremtid, der venter os.

Westermann (K. F.) anbefalede ligeledes paa sit Partis Vegne Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling. Han nærede dog Tvivl om, at det paa det foreslaaede Grundlag vilde være muligt for Staten at faa den fornødne Tilgang af akademisk uddannede Tjenestemænd, ligesom han frygtede, at en Del af de overordnede Tjenestemænd vilde blive lokket over i det private Erhvervsliv, fordi Statens Lønninger ikke